ADEVĂRATE ŞI FALSE TRADIŢII CREŞTIN-GETO-DACE. MASACRUL SATANIC AL MIEILOR. OUL ŞI ÎNVIEREA, PRIN VIZIUNEA STRĂMOŞILOR NOŞTRI, GETO-DACII

Dintre cei 12 apostoli, Sfântul Apostol Andrei a avut, de departe, misiunea cea mai uşoară, în ce priveşte încreştinarea geto-dacilor, din Dobrogea: geto-dacii erau singurul popor din Europa care credea, cu desăvârşire, în nemurirea sufletului – şi ştia despre **ÎNVIERE**!!!(aveau **modelul Zalmoxis** – cel înviat/înălțat, după **trei** ani de scufundare sub pământ…).

Trebuie să spunem însă, de la început, că, şi la sat, şi la oraş, Biserica de Zid (**instituțională**), iar nu **Biserica lui Hristos** – perpetuează, în mod ciudat (şi deloc spre cinstea ei!), pe lângă tradițiile autentice, închinate Paştelui-Învierii – şi tradiții false, **tradiții care nu țin nici măcar de păgânismul tracic**! Paştele n-are, nici în clin şi mânecă, ceva cu mâncarea şi băutura!!! **Paştele este, exclusiv, BUCURIE SPIRITUALĂ!!!** N-are nimic de-a face cu **PÂNTECELE**!!! Aminteam, în articolul nostru, din numărul dublu (9-10), din aprilie 2003, al revistei **CONTRAATAC**: ***Nu-l confundați pe Hristos cu abatorul!,*** că măcelărirea mieilor, de Paşte, este o crimă oribilă, un păcat strigător la cer şi, totodată, unul contra Sfântului Duh (păcat de care "***păstorii turmei***"-clerul, dacă nu neapărat stimulator, măcar un complice asiduu! – va avea de dat seamă, din greu, pe cealaltă lume!!!) – **PĂCAT PRIN CARE HRISTOS ESTE RĂSTIGNIT, DE LĂCOMIA PÂNTECELUI NOSTRU – PRACTIC, LA INFINIT!** Şi demonstram că obiceiul păgân al sacrificării mielului, de Paşte-Pesahul evreiesc, precum şi cel, tot atât de păgân, al sacrificării porcilor, de Crăciun – țin de cu totul alte zone de spiritualitate, decât de cea creştin-românească, şi **trimit la demoni, iar nu la Dumnezeu-Hristos**:

a-porcii, de Crăciun, sunt masacrați, ca "***restanță***" a păgânilor greci şi romani (saturnaliile…), care se închinau, astfel, lui Chronos-Saturn, iar

b-mieii masacrați de Paşte sunt "***restanță***" a primitivilor evrei, închinători lui Yahweh-Adonai cel veterotestamentar – dar şi "***restanță***" de la păgânismul grecesc! ***Leviticul*** ebraic menționează, pentru sărbătoarea Ispăşirii, sacrificiul unuia din doi țapi de jertfă – în urma operației de **MAGIE SIMPATETICĂ**: **țapul ispăşitor**, ținut la uşa Tabernacolului, era atins de toți membrii comunității, apoi, fie înjunghiat, fie alungat în deşert, fie aruncat într-o prăpastie. Dar, într-o primă fază a mozaismului, **țapul ispăşitor** (înlocuit, în timp,cu **mielul**!!!) era **JERTFĂ CĂTRE *DEMONUL AZAZEL*** (**DEMONUL DEŞERTULUI!!!** – cf. ***Leviticul,*** 16, 5-10). Aceeaşi mențiune, privind infernalitatea sacrificiului sângeros – de data aceasta, strict al mielului – e făcută şi în legătură cu sărbătorile dionysiace, ale grecilor: "***Ei*** (închinătorii lui Dionysos) ***aruncau, în hău, un miel, pentru a-l domoli pe Pylaochos, paznicul porților infernale***"(cf. Séchan Louis şi Pierre Leveque, **Les Grandes Divinités de la Grèce**, Paris, 1966).

Ierarhii vechi ai Bisericii Creştine, mult mai atenți la autenticitatea creştin-religioasă, decât cei de azi - şi mult mai silitori în a calma furia "***restanțelor***" păgâne, din mentalul popular, şi mult mai puțin dispuşi a ceda **DEMAGOGIEI BURȚII POPORULUI** (îndemnând şi arătând, ferm, spre Spirit-Duh!!!), exasperați de **REZULTATELE STRICT CULINARE ŞI DE MĂCEL**,

ale identificării lui **Hristos** cu **mielul** – **AU INTERZIS, ÎN ANUL 692, LA CONCILIUL DE LA CONSTANTINOPOL, CA ARTA CREŞTINĂ SĂ-L MAI REPREZINTE PE HRISTOS CU CHIP DE MIEL, SAU ÎNCONJURAT DE SOARE ŞI LUNĂ, CI DOAR CU ASPECT OMENESC!!!…**Dar de atunci au trecut cam mulţi ani, şi **oamenii Bisericii (deh, oameni şi ei…) AU CĂZUT LA PACE, SE PARE, CU DEMONII PÂNTECELUI**…Şi astfel, măcelul oribil al mieilor continuă, într-o veselie tembelă şi terifiant-criminală – sporind astronomic păcatele noastre, în loc să ne apropie, **PRIN PAŞTE, DE MÂNTUIRE**…

…Cât de **ipocriţi** (dar şi…**nesimţiţi şi prostovani**… - scuzaţi, vă rog, aceste neaoşe cuvinte "***ţărănesco***"-valahe!) puteţi fi, voi, oamenilor? Arătaţi copiilor voştri, cu lacrimi de crocodil în ochi, animale de tot felul (dar, în special, "***mielu-u-u-uţul***"!!!), prin fel şi soi de cărţulii pentru copii şi la desene animate, le povestiţi, cu revoltă fariseică în glas, despre cât de "***criminal***" a fost **Lupul-care-a-ucis-iezii**, în "***Capra cu trei iezi***" a lui Ion Creangă…, le spuneţi, pe un ton sentenţios, teribil de grav şi categoric, ***să IUBEASCĂ animalele***… (mai faceţi şi sodom de **organizaţii pentru protecţia animalelor!**) - şi, în realitate, **VĂ LASĂ GURA APĂ DUPĂ HOITURILE BIEŢILOR MIEI** ("***Dă-mi, aşa-a-aa, un pic de drob din ăla, da, ce delicios ţi-a ieşi-ii-it…şi acuma, hai, cu toţii, la FRIPTURICA DE MIELU-U-U-UŢ!***") - **MIEI** ucişi, cu bestialitate şi sadism, de către nişte măcelari, cu chipuri lombroziene (pripăşiţi, precum tâlharii de drumul mare, la marginea oraşelor!), care încă se mai pretind a fi…"***păstori***" (şi asta, **TOCMAI DE/ÎNTRU ZIUA ÎNVIERII CELUI CARE "*NIMIC N-A STRICAT*"**…tocmai de **ziua ÎNVIERII Lui, a Lui HRISTOS** - Cel născut, în peştera din Bethlehem, **TOCMAI PENTRU A ÎMPĂCA, PRECUM ÎN PARADIS, REGNURILE**: **PIATRA Peşterii**, **VEGELALUL Ieslei**, **ANIMALELE SACRE ALE VEGHERII** [**Boul, Asinul, Oile**], **OAMENII-Păstori**, **SPIRITELE TERESTRE ÎNALTE ale Magilor** - cu **SUPRASPIRITELE CELESTE-SCĂRILE ÎNGERILOR DUMNEZEIEŞTI**!!!)…!!!

Da, **HRISTOS** spunea, deîndată ce intra într-o casă cu oameni, ori voia să intre în vorbă cu cineva: "***Pace vouă! Pace ţie!***" – iar nu: "***Măcelări(r)e vouă/ţie!***"

…Şi vă mai miraţi, în faţa televizoarelor, de crimele senzaţionale, de prin lumea asta largă şi însângerată de fariseismul şi de trădările voastre "***întru HRISTOS***": "***Cum de o fi putut, dra-a-agă, să dea cu toporul, cu cuţitul, în mă-sa, în taică-su, în trecători?"*** Uite-aşa, bine! Păi cum, madam, să nu fi "***putut***"?! Cel care e în stare **SĂ VERSE SÂNGE, în mod absolut senin şi cu profit la teşcherea**, va fi în stare, oricând, să "***dea***" în orice/în oricine (în "***mă-sa***", în "***ta-su***", în orişicine… - şi în tine, dacă "***trebuie***"!), cu toporul, cu cuţitul, cu satârul…!!! Porunca divină nu specifică, anume, **CE** să nu ucizi – spune doar: "***Să nu ucizi!"*** Adică: **nu strica, ce nu n-ai creat tu şi nu poţi "*repara*" la loc**!

…De ce să uităm că, între 12 şi 30 de ani, Iisus Hristos a fost la Marea Moartă, dimpreună cu "***essenienii cei atât de stranii*" (NOTA 1)** (printre altele, erau şi **VEGETARIENI CONVINŞI**…! – şi, după ultimele informaţii, erau chiar de-un neam cu strămoşii noştri, geto-dacii – …şi ei, geto-dacii, cel puţin prin călugării şi preoţii lor, **FIIND TOT VEGETARIENI**, adică hrănindu-se, precum spunea şi **Sfântul Părinte GHELASIE DE LA FRĂSINEI**: "***CU HRANA SOARELUI***"!)?!

De ce uităm că Raiul este…"***GRĂDINĂ"***, iar nu…**MĂCELĂRIE**?!

Ia închipuiți-vi-L pe **HRISTOS**-“***Calea, Adevărul şi VIAȚA***” (faceți, vă rog frumos, un efort, pentru Dumnezeu!) – adică, închipuiți-vi-l pe **HRISTOS-DUMNEZEU**, cu un satâr ori cuțit în mână, **tăind gâtul unui animal**…sau **spintecând un alt animal**… – **TOCMAI** El, care **se apleca, până la pământ, să ridice, înapoi în cuib, puii de pasăre, zburătăciți de furtună**… - El, care, după furtună, **ridica, înapoi, corolele crinilor frânți de vânt**…puteți să vi-L închipuiți, oare, pe **HRISTOS-LUMINA LUMII**, hăcuind şi “***tranşând***” miei, iezi, porci, boi şi aci (“***Văcu-u-u-uțe, pu-u-u-uiule, care ne dau nouă lăpti-i-ic!***”)…ce-o fi să fie, **TOTUL doar pentru slava pântecelui**?!

…Şi, atunci, voi, preoți nevrednici, **de ce închideți ochii la aceste măceluri satanice, lingându-vă, chiar şi voi, pe buze, în aşteptarea, la masa de Paşte**, **a**….”***fripturicii de mielu-u-u-uț***”?! Şi mai îndrăzniți să-i îndemnați, pe enorisaşii voştri, să-L urmeze pe **HRISTOS**… - ”***Imitatio Christi***”! Ptiu…!

…Zău, chiar nu vă plesneşte obrazul de ruşine?! Că, din partea pântecelui, n-am eu grijă de multe dintre sfințiile voastre…! Asta vă e vouă credința şi… “***blândețea creştină***”?! Şi vreți ca oamenii să-L iubească pe **HRISTOS**! **PE CARE HRISTOS**?! Pe Cel Adevărat, care **vindeca-învia**, **EGAL**! - **respectând şi iubind şi viața OAMENILOR, şi a CRINILOR, şi a ANIMALELOR**…sau pe “***măcelarul***” vostru, care, chipurile, ar fi teribil de încântat de “***jertfele***” de pe masa voastră de Paşte (**sigur nu-i masa pentru… DEMONUL AZAZELOS?!**), masa gemând, încărcată de criminale păcate, a **PAŞTELUI PÂNTECELUI**???!!!

…Cu amărăciunea stăruind în suflet, să depăşim aspectele infernale ale “***tradiției***”(?) pascale – şi să ajungem la simbolul pascal fundamental: **OUL**. În mentalul arhetipal românesc, el este izotopic semantic cu **RUGUL** şi cu **ROATA SOLARĂ** (ciclicitatea vieții cosmice) :”*De Paşti, în Muntenia şi Banat, până în sec. XIX, se aprindeau ruguri în curțile bisericilor, în noaptea Învierii. Rugurile transsimbolizau ritul funerar străvechi de tranziție de la moarte la viață, de la întuneric la lumină, de la iarnă la primăvară.(...) Cel mai elocvent spectacol era acela al azvârlirii, de pe dealuri, seara, a unor roți de lemn, înfăşurate cu paie şi îmbibate cu păcură, cărora li se dădea foc.* **ROȚILE DE FOC** *străbăteau în viteză dealul, lăsând în urma lor o dâră de scântei. Tinerii însoțeau în fugă roțile de foc, strigând, cât îi ținea gura: <<**Păzea că vine roata de foc/cu belşug şi cu noroc!/Păzea că vine soarele/ şi vă arde picioarele,/păzea, păzea!**>>*(…) (cf.Romulus Vulcănescu, **Mitologie română**, EA-RSR, Buc., 1987).

Oul conține “***germenele începând cu care se va dezvolta manifestarea(…) oul se leagă de geneza lumii(…) este o realitate primordială(…) oul este imaginea lumii şi a perfecțiunii(…) reprezentare a puterii de creație a luminii (…)el succede haosului, ca un prim principiu de organizare(…) Oul apare şi ca unul din simbolurile înnoirii periodice, a naturii – ilustrează mitul creației periodice(…) renaştere şi repetiție, ca la Mircea Eliade, dar şi realitate primordială(…). Ouă din lut, descoperite în morminte din Rusia şi Suedia, dar şi în România, au fost interpretate ca embleme ale nemuririi şi ca simboluri precreştine ale Învierii(…) Oul filosofico-alchimic: vatră a universului(…). Clocitul, în alchimie şi în buddhism, este simbolul concentrării spirituale şi al forței de îmbogățire a spiritului***” – cf. Jean Chevalier/Alain Gheerbrant, **Dicționar de simboluri**, vol. II – Editura Artemis, Buc., 1995 (a se vedea **Coloana De Ouă**, sau de **Romburi**, a olteanului Brâncuşi – cunoscută şi sub numele de **Coloana**

Infinitului: atât **oul** reluat, cât şi **romburile**, ca imagini, reluate ritmic, ale **Bradului Vieții** şi **Bradului Morții** – trimit la viziunea spiralată infinit, a ciclurilor existențiale, la strămoşii noştri geto-daci).

René Guénon uneşte simbolismul **OULUI** cu acela al **GROTEI-UTER**: "*Ceea ce este conținut în **OUL LUMII** e realmente identic cu ceea ce este conținut simbolic în* **inimă** şi în **grotă,** *ca echivalent al acesteia din urmă. Este vorba aici despre acel germene spiritual care, în ordinea macrocosmică, e desemnat de tradiția hindusă ca* **HIRANYAGARBHA**, *adică, literal,* **embrionul de aur** – *or, acest germene este adevăratul* **Avatara** primordial – *şi locul naşterii lui* **Avatara**, *ca şi al corespondentului său microcosmic, este reprezentat tocmai prin inimă sau grotă*"(cf. R. Guénon, **Simboluri ale Ştiinței Sacre**, Humanitas, Buc., 1997). În definitiv, **GRota Bethlehemică** şi **GRaalul** conțin aceeaşi entitate divină: **HRISTOSUL**…Grupul **GR** (ca şi grupul **KR**) – a se vedea cuvântul **CRAI!)** sugerează, ba chiar trimite la – **REGALITATEA SPIRITULUI** (cf. Vasile Lovinescu, **Interpretarea ezoterică a unor basme şi balade populare româneşti**, Gnosis, Buc., 1993 – şi **Mitul sfâşiat**, Institutul European, Iaşi, 1993).

Miorița, cea atât de tembel interpretată şi condamnată, oferă surprinzătoare soluții, pentru problema **Învierii**, la geto-daci (sau traco-geți, cum doriți…): într-o variantă ardelenească a mult-hulitei ***Miorițe*** – Magul-Păstor le spusese celor apropiați că **VA ÎNVIA** (iată, stimate şi regretate domnule Octavian Paler, adevărul despre "***nesimțirea***", în fața "***pericolului***" **MORȚII**, a păstorului şi a românilor, în general…: păstorul geto-dac **ŞTIA CĂ VA NEMURI-ÎNVIA**!!!): "*Oile, păscând, / Să le-aud plângând,/ Cum plâng şi jălesc,/Eu să vă-ndrăgesc./De v-o veni dor,/***EU AM SĂ MĂ SCOL**" – s.n.– la fel, şi într-o variantă moldovenească: "*Şi mama purta,/În traistă ducea/Apă-nvietoare,/Buruieni tămăduitoare/Şi mi-l oblojea/Şi mi-l descânta,/***DE MI-L ÎNVIA" –** s. n.(cf. Adrian Bucurescu, **Dacia secretă**, Arhetip, Buc., 1997).

Geto-dacii se pare că-l identificau pe "***ciobanul***" mioritic cu Apollon – iar "***DALBII PRIBEGI***" (**dublul Zalmoxis**!) – pot fi interpretați (ca şi **Călăreții Gemeni**!) ca fiind Apollon şi Artemis: "*Tânărul cioban fusese ucis în ajunul zilei a şaptea din săptămână; pentru daco-geți, ziua a 7-a era sfântă şi o numeau* **SAMBATIS** – <<***Purificarea, Sărbătoarea***>>. *Şi fiindcă de* **Sambatis** *nu era îngăduit să-i îngroape pe cei morți, urma ca el să fie înmormântat a 3-a zi după moarte. Numai că veghetorii, treziți de cântecele cocoşilor, nu au mai găsit trupul lui Apollon. Odată cu păstorul dispăruse şi sora lui bună, Artemis. (...)*"(cf. A. Bucurescu, op. cit.). Adică, Cosmica Maică a Vieții-Învietoare…Cei doi Zalmoxis pleacă spre **Miazănoapte** – **NORDUL=ZONA DIVINĂ A COSMOSULUI-CREAȚIE**. Iată de ce se produce întreaga feerie finală, din ***Miorița*** – cu "***Soarele şi Luna***", cu "***Păsărele mii/Şi stele făclii***"… Umbra lui Hristos se aplecase, de mult, asupra geto-dacilor, prin "***arhanghelii***" lor zeieşti – Apollon-Artemis…Şi să mai spună "***prietenii***" noştri (ca şi proştii noştri…) că nu suntem Neam Sfânt – dacă nu chiar şi **ALES (NOTA 2)**…

prof. dr. **Adrian BOTEZ**

NOTE

1-Alexandru Doboş aduce câteva argumente, în cartea sa **Dacia – izvorul neamurilor**, despre "***perioada esseniană***" din viața Lui **HRISTOS** (Editura Obiectiv, Craiova, 2006): „*Hipolit* (scriitor ecleziastic, care a trăit prin anii 170-230 d. Cr), *în lucrarea sa intitulată* **Respingerea tuturor ereziilor**, *reliefa viața plină de evlavie, iubire pentru semeni, dar şi de cumpătare, dusă de esseni*eni (…) *Subliniază* (…) *problema celibatului*, (…) *tot el adaugă că nu s-a înregistrat vreun caz de essenian căsătorit* (…) *Hipolit menționează că cel primit printre esseni*eni *trebuia să-şi vândă averea, iar banii obținuți să-i predea essenienilor, pentru a fi împărțiți şi consumați de către ei, egal*"

(p. 77-78). După cum se poate vedea din citatul reprodus mai sus, trăsăturile specifice esenienilor sunt recognoscibile în persoana lui Iisus, inclusiv celibatul şi îndemnul adresat tânărului bogat de a-şi vinde averea şi de a-L urma (cf. **Marcu**, 10:21).

În linii mari doctrina zamolxiană avea următoarele principii: **nemurirea sau imortalitatea sufletului** ***(Herodot);*** **vindecarea prin corelaţia trup-spirit ceea ce indica omul integral** ***(Platon);*** **ascetismul –** ***URMĂRIND SĂ NU FOLOSEASCĂ NIMIC VIU ÎN HRANĂ;*** **predicarea curajului** ***(Strabon);*** **cunoaşterea astrelor** ***(Iordanes);*** **morala dreptăţii şi a cinstei** ***(Herodot). Trăsăturile subliniate de noi sunt menţionate de Alexandru Doboş în cartea amintită, unde se vorbeşte pe larg de faptul că essenienii ar fi de fapt vechi terapeuţi geto-daci, iar "luptătorii essenieni = luptători daci". Ei „surâdeau în timpul torturilor cumplite şi îşi băteau joc de călăi, căci, după cum afirmau cu temei, pe ei îi aştepta Viaţa veşnică…" (op. cit., p. 75). Flavius Josepus asemăna pe esenieni cu „organizaţia" călugărilor geto-daci, considerând că aceasta era mai bine cunoscută, ceea ce dovedeşte vechimea şi seriozitatea acestei „instituţii" a călugărilor amintiţi. Numele acestor călugări erau, la geţii din dreapta Dunării CT(R)ISTAI (să fie doar simplă asemănare fonică între „cr(t)istai" şi „creştini"?!), iar la cei din stânga Dunarii, pleistai. Vasile Pârvan punea*** **ctistai** ***în legătură cu*** **ktistis** ***– „fondator" în limba greacă (oare nu au fost „fondatori" ai noii religii primii creştini, în frunte cu apostolii?!) – şi pleistai cu*** **polistis** ***– fondator de cetăţi. Învăţătura iniţiaţilor geţi se referea, ca şi la orfici, la pythagoreici, precum şi la druizi, la cunoaşterea unei lumi divine, de care omul s-a rupt, concentrându-şi atenţia numai asupra lumii fizice. Orice iniţiere era precedată de probe de admitere, în măsură să certifice că neofitul putea să facă faţă practicilor de iniţiere ce urmau, fără să-şi rişte sănătatea sau să aibă accese de nebunie. Se ştie că orice iniţiere are două faze: pregătirea şi iluminarea (trezirea). Din relatările anticilor asupra călugărilor geţi (cf. Alexandru Doboş, op. cit.), reiese că pregătirea nu se făcea prin serbări orgiastice sau consum de droguri care să rupă legătura cu lumea reală, ci prin purificări, asceză şi viaţă neprihănită, departe de lume şi de preocupările ei. Prin aceste pregătiri se dezvoltau calităţile spiritului, partea eternă, divină a omului, astfel încât sa poată domina partea din om legată de lumea fizică/ reală. Se spune că spiritul nu a pierdut legătura cu sacrul, căruia îi aparţine, dar că aceasta o face doar în starea de somn şi, la trezire, omul nu mai ştie nimic, fiindcă nu s-a înregistrat în memoria fizicului. Iluminarea (trezirea) spiritului se produce atunci când neofitul a realizat o legătură conştientă cu sacrul şi astfel are dovada existenţei acelei lumi, printr-o experienţa trăită. Ei bine, aşa cum preciza Alexandru Doboş, ca să fie primit în rândul esenienilor, neofitul trebuia să aibă parte de unele privaţiuni, să fie supus la unele încercări de natură fizică şi fiziologică, iar cele 40 de zile petrecute de Iisus în pustiu (cf. Luca, 4: 1-2) sunt tot o formă a privaţiunilor şi ispitirilor la care era supus neofitul ce aspira să intre în „casta" eseniană*** " **– cf. Doctrina de sorginte zamolxiană a lui Iisus** – de **prof. dr. Const. MIU** – pe **https://metamorfoze.wordpress.com/dacism/doctrina-de-sorginte-zamolxiana**

2- "***Lipsa idolilor în aşezările dacilor din Munţii Suryanului (Surya, zeul soarelui la indienii arhaici, urmaşi ai arienilor Carpato-Danubieni) ne duce cu gândul la Marele Creator Divin al poporului dac, Daksha, zăpăcit şi el de Creaţia sa, aflată în continuă, ireversibilă şi cuantificată descoperire a Drumului Frumos. De aceea el, daco-românul, când spune <<bună ziua>>, de fapt spune <<Bun e Dyaus>>. El Dyaus Pitar (pitar – cel ce aduce pita – în sanscrită) a fost primul mare zeu al arienilor (indo-europeni, cum se mai spune). De la el se trag Zeus, Saturn – şi, întorcându-ne la cea mai veche, poate, poveste a genezei, când Zeului Suprem i-a plăcut Pământul, le-a dat naştere, prin respiraţia sa, celor 7 zei ai genezei lumii, avându-l conducător pe Marele Zeu Dak-Sha. Acesta, după ce s-a uitat peste tot pe Pământ, a găsit un loc unde ape albastre ţâşneau din munţii împăduriţi, dealuri blânde îi înconjurau, acoperite de covoare verzi de iarbă, unde clima era blândă şi … în timpul nopţii, a populat acest spaţiu sacru cu primii 10,000 de fii, fii lui iubiţi – Dacii – <<POPORUL ALES>>"*** - cf. Andrei Vartic (n. 21 octombrie 1948, Dănceni, raionul Ialoveni - 2 iunie 2009, Chişinău: fizician, scriitor, publicist, orator, cercetător al vechilor culturi carpato-dunărene, regizor de teatru şi film, deputat în primul Parlament al Republicii Moldova 1990-1993, unul din iniţiatorii creării Mişcării Democratice din Moldova (27 mai - 3 iunie 1988), fondator şi director al revistelor "**Quo Vadis**" şi "**Fără Machiaj**", Fundaţiei Culturale "**Basarabia**", Teatrului poetic, **INSTITUTULUI CIVILIZAŢIEI DACICE**, revistei de studii carpato-dunărene "**DAVA INTERNAŢIONAL**", autor a peste 20 de cărţi) - în lucrările ştiinţifice: **Ospeţele Nemuririi**, **Enigmele Civilizaţiei Dacice**, **Fierul-Piatra**, **Dacii-Timpul**, **Magistralele Tehnologice ale Civilizaţiei Dacice**.